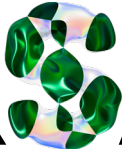
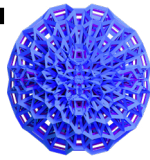
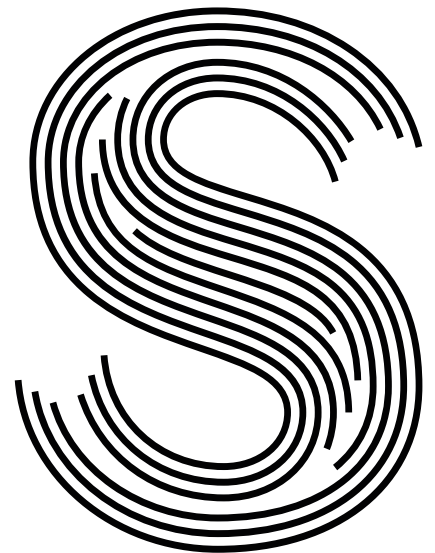

BRANFORD MARSHALIS

Podcast

Branford Marsalis Quartet

V neděli 3. listopadu ve velkém sále pražské Lucerny zažijí fanoušci zdaleka nejen jazzu velké okamžiky: festival Prague Sounds se svým kvartetem zahájí jeden z nejuniverzálnějších a přitom mimořádně autentických hudebníků, které tato země nosí, saxofonista a skladatel Branford Marsalis.

Přestože bychom mohli hodiny a hodiny mluvit jen o jeho angažmá na poli čistého akustického jazzu, které je v tvorbě Branforda Marsalise naprosto dominantní v posledním čtvrtstoletí, je zcela nutné připomenout jeho tvorbu napříč hudebními žánry, protože to je ve skutečnosti podstatou jeho přístupu k umění jako celku. A to přestože jeho zázemí je striktně jazzové. Pochází z – nebojme se to říct – rodinného klanu z New Orleans, jehož zakladatelem byl otec, známý pianista Ellis Marsalis, který všechny svoje děti vedl k hudbě a dovedl do pozice špičkových světově uznávaných hráčů. Kromě saxofonisty Branforda to jsou bubeník a vibrafonista Jason, trombonista Delfeayo a trumpetista Wynton. Členové rodiny spolu samozřejmě porůznu hráli i nahrávali, jednou ze zásadních spoluprací Branforda a Wyntona bylo album *Black Codes (From The Underground)*, jež bylo v polovině osmdesátých let jedním z klíčových titulů, na nichž o sobě dala vědět mladá jazzová generace nazývaná „Mladí lvi“.

S jazzem to Branford Marsalis myslel samozřejmě velice vážně, už v roce 1986 založil svůj kvartet, který – byť ve změněné sestavě – funguje dodnes. Zároveň mu ale škatulka postbopového saxofonisty začala být těsná, a tak začal rozšiřovat svůj záběr o další žánry. Nejprve tím, že v půli osmdesátých let „chytil lano“ od Stinga, který se právě vydával na sólovou dráhu po rozchodu skupiny Police, a zvuk Marsalisova saxofonu se stal naprosto typickou součástí Stingových písniček už od sólového debutu *The Dream of the Blue Turtles*. Popové angažmá nadělalo trochu zlé krve, dokonce přímo v rodině Marsalisů, kdy striktní Wynton svého o rok staršího bratra kritizoval za údajnou zradu jazzových ideálů. Ale to nic nemění na tom, že se Stingem až do roku 1999, kdy jeho skupinu opustil, nadělal Branford Marsalis spoustu krásné hudby.

Ale ani velká světová pódia, která objížděl se Stingem, a hraní postbopového jazzu Branforda Marsalise neuspokojily. Pod svou značkou nahrával i alba, jež původní zaměření přesahovala, a to například spoluprací s bluesmany BB Kingem, Johnem Lee Hookerem nebo Joem Louisem Walkerem, nebo na druhé straně s rapovými hvězdami Public Enemy. Jako snad každého mladého Američana jej fascinovala legendární kapela Grateful Dead, a tak se jí už zkraje devadesátých let postavil pohostinsky po bok, a vracel se k ní příležitostně i v dalších dekádách. A zase ze zcela jiného soudku bylo partnerství se stylově otevřeným, ale v základu jistěže bluegrassovým banjistou Bélou Fleckem. Svoje komplexní a ve své době značně avantgardní hudební vidění zúročil Branford Marsalis v dodnes svěže znějící kapele Buckshot LeFonque, na jejichž dvou albech namíchal jazz s rockem,

popem, R&B a hip hopem. Dnes tenhle popis zní trochu jako „stará vesta“, ale ve své době, v roce 1994, kdy Buckshot LeFonque debutovali eponymním albem, byl takový mix nesmírně progresivní, zvláště na takové produkční a instrumentální úrovni.

Zhruba od nástupu nového tisíciletí je ovšem absolutní hráčskou prioritou Branforda Marsalise práce s jeho kvartetem, s nímž hraje hudbu, kterou lze jednoduše pojmenovat názvem jednoho z jeho nejlepších alb Contemporary Jazz z roku 2000. Zúročuje v ní všechny svoje zkušenosti z jiných štací, stejně jako doposud nezmíněné výlety do krajiny klasické hudby. Jako vystudovaný a dnes už dávno také pedagogicky působící hudebník si může dovolit interpretaci tvorby leckterého moderního skladatele ve spolupráci s mnoha symfonickými tělesy včetně například Newyorské filharmonie. Jeho „parádním číslem“ se stal třeba Glazunovův Koncert pro alt saxofon, na repertoáru má ale také Hot-sonate pro altový saxofon a orchestr pražského rodáka Erwina Schulhoffa.

Do pražské Lucerny ovšem přijede Branford Marsalis se svým moderním jazzovým programem, který bude vycházet z jeho zatím posledního alba *The Secret Between the Shadow and the Soul* natočeného v Austrálii a vydaného v roce 2019. Marsalisův tenor a soprán saxofon na něm, stejně jako na současných koncertech, doprovází aktuální sestava kvartetu, tedy pianista Joey Calderazzo, kontrabasista Eric Revis a bubeník Justin Faulkner. Nemůže být ani stín pochyby, že se nejen v jazzovém žánru bude jednat o jednu z největších událostí sezony.